

РЕШЕНИЕ

№ 4586

гр. София, 25.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 24.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **5275** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40 от ЗДОИ.

Производството е образувано по жалба на С. Е. Ц. от [населено място] срещу мълчалив отказ на Председателя на БАН за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 82 – 01 - 59 от 18.05.2011г.

В жалбата си жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ за достъп до обществена информация, поради противоречие с материалния закон. Твърди в тази връзка, че за ответникът е възникнало задължение да се произнесе като даде отговор на направеното искане. Твърди, че като не е направил това ответникът е нарушил ЗДОИ. Иска оспореният мълчалив отказ да бъде отменен.

Ответникът по жалбата Председателят на БАН издразява сатновище на първо място за нередовност на жалбата, тъй като в същата не е посочено в какво се състои незаконосъобразността на отказа. На второ място твърди липса на активна процесуална легитимация на жалбоподателя и в тази връзка иска жалбата да бъде оставена без разглеждане. На трето място твърди неоснователност на жалбата. Твърди, че тъй като не е поискана информация, която е обществена по своя характер, не е и възникнало задължение да се произнесе. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 ал. 2 от АПК за оспорване на мълчалив отказ, тъй като видно от представено по делото заявление за достъп до информация, представено с административната преписка, същото е подадено на 18.05.2011г. под вх. № 82 – 1 – 59 от същата дата, а жалбата е подадена на 09.06.2011г., видно от щемпел,

поставен на нея от регистратурата на БАН. Жалбата е подадена от страна, която би била адресат на акта и съответно има интерес от оспорването на мълчаливия отказ, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Въз основа на горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Със заявление вх. № 82 – 1 - 59 от 18.05.2011г. жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация – относно „заявени от страна на Минно – геоложки университет към жалбоподателя финансови претенции, както и копие от платежен документ от страна на БАН до МГУ, с който се погасяват задължения на жалбоподателя във връзка с тези претенции, както и документите (писма между МГУ и БАН), чрез които е договаряно плащането, както и информация кой е разпоредил плащането”. В заявлението са посочени по чл. 25 от ЗДОИ данните, както и формата, под която се иска достъпът до информация, а именно копие на хартиен носител, съгласно изискванията на чл. 26 от ЗДОИ. По посоченото заявление е постановен и оспореният в това производство мълчалив отказ за достъп до обществена информация. Разгледана по същество жалбата е основателна, по съображенията изложени по - долу. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че искането за предоставяне на обществена информация е отправено до административен орган, в чието правомощие е предоставянето на обществена информация и който създава или съхранява исканата информация, съгласно чл. 3 ал. 1 от ЗДОИ, по аргументи изложени по - долу. Оспореният мълчалив отказ обаче е издаден при неспазване на предвидената от закона форма, при извършено съществено нарушение на административно производствените правила и материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място неоснователно е възражението на ответника за нередовност на жалбата, поради това, че не е посочено в какво се състои незаконосъобразността на оспорения мълчалив отказ. Това е така, тъй като от съдържанието на жалбата може да се установи, че жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, поради това, че за органа е съществувало задължение да се произнесе, а той не се е произнесъл, като с това е нарушил ЗДОИ. Неоснователно е и възражението за липса на активна процесуална легитимация у жалбоподателя по чл. 147 ал. 1 от АПК. Това е така, тъй като видно от представените по делото доказателства жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация. Като не се е произнесъл по това искане ответникът е засегнал законни права и интереси на жалбоподателя, а именно да получи исканата информация или да му бъде отказано с мотивирано решение.

На второ място съгласно чл. 25 ал. 2 т. 7 от Устава на БАН Председателят на БАН „сключва договори с научни учреждения и висши училища в страната и в чужбина, по които БАН е страна”. Във връзка с това настоящият състав намира, че Председателят на БАН се явява орган по чл. 3 ал. 1 от ЗДОИ, поради това, че във връзка с посочените по – горе негови правомощия същият е органът, който създава и съхранява информацията, поискана от жалбоподателя, а именно информация за погасяване от страна на БАН на заявени финансови претенции от МГУ, както и документите, с които е договаряно плащането”.

На трето място съгласно чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Р. Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Безспорно ответникът в това производство се явява задължен субект по смисъла на ЗДОИ във връзка с гореизложеното. Исканата от жалбоподателя информация касае предоставяне на информация относно уреждането на договорни отношения между МГУ и БАН, погасяването на задължение, основанията на които това е направено, както и документите, с които е извършено плащане от страна на БАН по тези договорни отношения. Тази информация е обществена, тъй като касае средства, изразходвани от БАН, както и документи – писма и договори, с които е уговорено плащането от страна на БАН към МГУ, като с исканата информация жалбоподателят би си съставила мнение относно дейността на задължения субект Председателя на БАН във връзка с изпълнението на задължението му по чл. 25 ал. 2 т. 7 от Устава на БАН. В този случай съдът намира за необходимо да отбележи, че е неотносим към обществения характер на информацията факта, че същата касае и пряко жалбоподателя. Това е така, тъй като информацията особено в рамките на договори винаги касае и лично определени субекти, но това не е факт, който да е противопоставим на обществения характер на информацията и съответно да влече след себе си ограничение на възможността за предоставянето ѝ. Напротив в ЗДОИ е предвиден механизъм, когато обществена информация касае трети лица, същата да бъде предоставяна, а именно след искане на съгласие от засегнатото лице. В конкретния случай доколкото исканата информация е обществена и засяга трето лице, което обаче е жалбоподателя, съдът намира, че същата подлежи на предоставяне.

На следващо място информацията е поискана на хартиен носител, като са спазени изискванията на ЗДОИ, за това да се посочи в каква форма се иска информацията, като в този случай за административният орган възниква задължението да я представи. В тази връзка е възникнало задължение за административният орган да представи исканата информация, като съгласно разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган в случай на отказ е следвало да издаде мотивирано решение за това. Видно от събраните по делото доказателства обаче административният орган не е предоставил исканата информация, както и не е постановил мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Напротив той е постановил мълчалив отказ, като по този начин не е спазил изискуемата се от закона форма – писмената, както и е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като законовото изискване е предоставянето или отказът за достъп до обществена информация да е мотивирано. А в конкретния случай това не е така. Видно от събраните по делото доказателства административният орган въобще не е отговорил по искането за предоставяне на достъп до обществена информация № 82 – 1 - 59 от 18.05.2011г. от жалбоподателя, административният орган не се е произнесъл нито с положително, нито с отрицателно решение, като по този начин е постановил мълчалив отказ.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореният в това производство мълчалив отказ е незаконосъобразен, поради неспазване на установената от закона форма, нарушение на материално правни норми, тъй като поисканата информация е от категорията на обществената такава и нарушение на съществени административнопроизводствени правила (липса на мотиви). Поради горното настоящият състав намира, че оспореният мълчалив отказ на Председателя на БАН

следва да се отмени и делото да му бъде върнато с указание да предостави исканата информация.

Във връзка с изхода на спора съдът намира за неоснователно искането на ответника за присъждане на разноски, поради и което същото не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказа на Председателя на БАН за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 82 – 1 - 59 от 18.05.2011г. на жалбоподателя С. Е. Ц. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на Председателя на БАН с указание да предостави на жалбоподателя С. Е. Ц. от [населено място] поисканата със заявление вх. № 82 – 1 - 59 от 18.05.2011г. информация в срок от 14 (четиринадесет) дни от влизане в сила на решението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: